

Sygn. akt I C 1431/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę 8639,97 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda S. K. 6639,97 zł (sześć tysięcy sześćset trzydzieści dziewięć złotych 97/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 6 maja 2017 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 1832,99 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 907,57 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód S. K. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 8 639,97 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 25 kwietnia 2017 r. oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podał, że 18 lutego 2017 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego doznał obrażeń ciała m. in. w postaci skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa z naderwaniem mięśni, powierzchownego urazu głowy i zespołu pourazowego kręgosłupa szyjnego z drętwieniem lkg oraz zawrotami głowy. Wskazał, że mimo podjęcia leczenia i rehabilitacji nadal odczuwa dolegliwości bólowe związane z wypadkiem, zaś przyjmowane przez niego środki przeciwbólowe mogą powodować rozstrój narządów wewnętrznych. Podał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana odmówiła mu przyznania świadczenia i mimo wezwania do zapłaty podtrzymała swoje stanowisko.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Pozwana zakwestionowała zasadność roszczenia dochodzonego pozwem, podając, że w ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego nie ustalono, by powód doznał obrażeń wskutek wypadku z 18 lutego 2017 r. Wskazują na to zarówno niewielkie uszkodzenia pojazdów uczestniczących w kolizji, jak i dokumentacja medyczna. W ocenie pozwanej, nie każde naruszenie dobra rodzi prawo do zadania zadośćuczynienia, a jedynie takie naruszenie, które spowodowało powstanie

odpowiednio nasilonego stopnia krzywdy, poszkodowany nie może zatem domagać się zadośćuczynienia, jeśli doznane cierpienia fizyczne i krzywda są nieznaczne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2017 r. powód uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Bezsporne.

Tego samego dnia powód zgłosił się do (...) Centrum Medycznego S.A. w P., gdzie stwierdzono u niego skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz powierzchowny uraz powłok głowy, zalecając kontrolę w poradni urazowo - ortopedycznej i zażywanie leków przeciwbólowych. Na skutek odczuwanych dolegliwości powód korzystał z pomocy lekarza chirurga i neurologa, którzy stwierdzili u niego spłylenie lordozy szyjnej, dyskretny kręgozmyk na odcinku C3/C4, zalecili noszenie kołnierza ortopedycznego, farmakoterapię oraz odbycie zabiegów fizjoterapeutycznych. W okresie od 6 do 17 marca 2017 r. powód korzystał z pełnopłatnych zabiegów fizjoterapeutycznych. O dnia wypadku do 17 marca 2017 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 9
- wyniki badań RTG - 10, 18 - 19
- skierowanie do poradni specjalistycznych - k. 11 - 12
- historia zdrowia i choroby pacjenta - k. 13
- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne - k. 13 - 14
- informacja dla pacjenta - k. 15
- wizyty lekarskie - k. 16, 20
- skierowanie do poradni diagnostycznej - k. 17
- zaświadczenie o korzystaniu z zabiegów rehabilitacyjnych - k. 21

W związku z podjętym leczeniem specjalistycznym i rehabilitacją powód poniósł wydatki w łącznej kwocie 639,97 zł.

Dowód:

- faktura VAT (...) - k. 24
- faktura VAT (...) - k. 25
- faktura nr (...) - k. 26
- faktura nr (...) - k. 27
- faktura nr (...) - k. 28
- faktura nr (...) - k. 29

Po wypadku powód odczuwał bóle szyi i głowy, drętwiały mu ręce, miał trudności ze snem, przez ok. 3 tygodnie nosił kołnierz ortopedyczny. Celem złagodzenia dolegliwości bólowych zażywał środki farmakologiczne. Powód nie mógł

się schylać i pozostawać przez dłuższy czas w jednej pozycji, a tym samym pomagać żonie w codziennych obowiązkach domowych i wykonywać czasowo pracy w piekarni. Problemy ze snem, drętwieniem rąk oraz dźwiganiem utrzymują się do chwili obecnej.

Przed zdarzeniem nie miał żadnych problemów zdrowotnych. Po wypadku stał się osobą nerwową, ma lęki przed jazdą samochodem i ograniczone możliwości aktywnego spędzania czasu z dziećmi. Powód i jego żona pracują na zmiany, powód rano, żona po południu i wówczas zajmują się dziećmi.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. - k. 86 verte

- przesłuchanie powoda – 94 verte - 95

Do zdarzenia z udziałem powoda doszło wskutek niezachowania ostrożności przez jadącą za pojazdem powoda D. S., która poruszała się z prędkością ponad 50 km/h i nie zdążyła wyhamować, uderzając w tył pojazdu powoda.

W wyniku wypadku doszło do nagłego, lekkiego przemieszczenia ciała powoda, początkowo do tyłu, potem do przodu. Spowodowało to rozpoznanie u powoda skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa z odprostowaniem lordozy i dyskretnym kręgozmykiem na poziomie C3 - C4 bez widocznych, istotnych zmian morfologicznych w zakresie układu kostno - stawowego. Zakres sił bezwładności, które działały na powoda podczas zdarzenia z 18 lutego 2017 r. mogły spowodować krótkotrwałe (od kilku dni do 2 tygodni), przejściowe dolegliwości o niewielkim stopniu nasilenia.

Powstały u powoda uraz skrętny kręgosłupa skutkuje 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (ustalonym w oparciu o pkt J 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2002 r. nr 234 poz. 1974 j. t.). Rokowania co do stanu zdrowia są dobre, nie powinny ujawnić się inne uciążliwości.

Doznany w wyniku wypadku uraz w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego z krótkotrwałym zespołem bólowym nie pozostawił na zdrowiu powoda uszczerbku pod względem neurologicznym. Aktualnie uraz ten pozostaje bez zaburzeń funkcji podporowej i motorycznej kręgosłupa, bez cech zespołu korzeniowego, bez deficytów ze strony obwodowego układu nerwowego. Bez następstw pozostał również stan po powierzchownym urazie głowy. Bezpośrednio po wypadku, w związku z odczuwanymi dolegliwościami bólowymi, powód przez kilka dni wymagał pomocy przy wykonywaniu podstawowych czynności samoobsługi. Zastosowane leczenie w pełni przywróciło funkcję ruchową kręgosłupa, w przyszłości nie należy spodziewać się następstw odległych neurologicznych.

Dowód:

- zeznania świadka D. S. - k. 94

- opinia zespołowa biegłych sądowych z zakresu medycyny sądowej M. B. i rekonstrukcji wypadków drogowych J. W. - k. 105 - 118

- opinia biegłego sądowego z zakresu (...) - k. 163 - 167

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii S. R. - k. 145 - 149

Pismem z 21 lutego 2017 r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odmówiła wypłaty jakichkolwiek świadczeń wobec stwierdzenia, że u powoda nie doszło do rozstroju zdrowia. Mimo wezwania do zapłaty, pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało częściowemu uwzględnieniu.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 18 lutego 2017 r. kolizji z udziałem powoda. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia zakwestionowała jednak zasadność roszczenia dochodzonego pozwem w kontekście doznanych przez powoda obrażeń.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był przepis art. 444 § 1 k.c., który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Zgodnie zaś z art. 445 § 1 k.c. odwołującym się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Ustalenie, czy w okolicznościach podawanych przez powoda mogło dojść do obrażeń wskazywanych w pozwie, a także określenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z przedmiotową kolizją drogową wymagało wiadomości specjalnych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, medycyny sądowej, ortopedii i neurologii, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych tych specjalności.

Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski zawarte w wydanych przez biegłych opiniach, które są rzetelne, fachowe, spójne i zostały sporządzone w oparciu o dokumentację medyczną powoda, wywiad lekarski oraz bezpośrednie badanie powoda. Z przedmiotowych opinii wynika, że wskutek zdarzenia z 18 lutego 2017 r. nie doszło u powoda do naruszenia układu kostnego kręgosłupa szyjnego, niemniej nagłe przemieszczenie się jego ciała spowodowało skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa i w efekcie 3% długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Nie ulega wątpliwości, że kolizja miała miejsce przy stosunkowo niewielkiej prędkości pojazdów, niemniej powstałe w jego wyniku urazy spowodowały u powoda dolegliwości bólowe oraz pewne utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu. O uciążliwości odczuwanych dolegliwości świadczy okoliczność pozostawiania przez powoda na zwolnieniu lekarskim, szybkie podjęcie leczenia specjalistycznego, rehabilitacji oraz zażywanie środków farmakologicznych.

Obecnie u powoda występują drętwienia ręki i problemy ze snem, co utrudnia mu powrót do życia sprzed zdarzenia, jednak rokowania co do jego stanu zdrowia są pomyślne. Powód nie wymaga dalszego leczenia specjalistycznego, nie przewiduje się też pogorszenia jego stanu zdrowia.

Należy wskazać, że pod względem neurologicznym powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu powoda. Jak wskazał biegły neurolog, wskutek wypadku z 18 lutego 2017 r. nie doszło do zaburzeń funkcji podporowej i motorycznej kręgosłupa, wystąpienia zespołu korzeniowego ani powstania deficytów ze strony obwodowego układu nerwowego. Zastosowane leczenie w pełni przywróciło funkcję ruchową kręgosłupa, w przyszłości zaś nie należy spodziewać się następstw odległych neurologicznych.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego uszczerbku na jego zdrowiu.

Powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 8 000 zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, Sąd uznał, że żądana suma jest nieadekwatna do doznanej krzywdy, zaś zasadnym zadośćuczynieniem będzie kwota 6 000 zł.

Należy mieć na względzie, że celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej – tzw. krzywdy czyli cierpien fizycznych (takich jak ból) i cierpien psychicznych stanowiących ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że powód doznał ujemnych skutków kolizji z 18 lutego 2017 r., które przejawiały się dolegliwościami bólowymi i czasowym wyłączeniem go z życia rodzinnego i zawodowego. Dolegliwości bólowe i ich intensywność mają oczywiście charakter subiektywny, nie ulega jednak wątpliwości, że wystąpiły one u powoda, a w konsekwencji, że przedmiotowe zdarzenie było dla niego źródłem cierpienia fizycznego i uniemożliwiało mu prowadzenie normalnego życia. Mając na względzie te wszystkie okoliczności, Sąd przyznał powodowi kwotę 6 000 zł zadośćuczynienia, uznając, że zrekompensuje mu ona doznaną krzywdę.

W myśl art. 444§1 k.c. Sąd zasądził również od strony pozwanej kwotę 639,97 zł, jaką powód poniósł w związku z podjętym leczeniem wypadkowym. W ocenie Sądu, zakup kołnierza ortopedycznego, środków farmakologicznych, skorzystanie z zabiegów rehabilitacyjnych i konsultacji lekarskich pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem z 18 lutego 2017 r. i były zasadne w kontekście doznanych przez powoda obrażeń oraz konieczności podjęcia szybkiego leczenia specjalistycznego i rehabilitacji.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 473 j.t.), w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód żądał odsetek od żądanej kwoty 25 kwietnia 2017 r. Należy wskazać, że szkoda została co prawda zgłoszona w lutym 2017 r., jednak dopiero w piśmie z 13 kwietnia 2017 r. powód sprecyzował swoje żądanie i wezwał stronę pozwaną do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 10 000 zł i zwrotu kosztów leczenia, wyznaczając termin 14 dni od dnia doręczenia wezwania, które nastąpiło 21 kwietnia 2017 r. Biorąc zatem pod uwagę powyższe terminy, świadczenie winno zostać spełnione do 5 maja 2017 r., co oznacza, że pozwana pozostaje w opóźnieniu od 6 maja 2017 r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c. Łączne koszty procesu wyniosły 6 156,57 zł, w tym koszty biegłych sądowych - 3 907,57 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda - 1 817 zł i opłata sądowa - 432 zł. Powód wygrał w 77%, zatem dokonując stosunkowego rozliczenia, należy wskazać, że powód winien ponieść te koszty do kwoty 1 416,01 zł, a strona pozwana 4 740,56 zł. Powód poniósł łączne koszty postępowania w wysokości 3 249 zł, zatem pozwana obowiązana jest zwrócić mu kwotę 1 832,99 zł.

Bacząc na wynik procesu, Sąd, w myśl przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 300 j.t.), nakazał stronie pozwanej uiszczenie brakujących kosztów sądowych w kwocie 907,57 zł wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Kłodzku na poczet należności biegłych sądowych.